

[Ministeren for skatter og afgifter]

kation – ingen tvivl om det – men en komplikation, jeg har forstået at der er et overvældende flertal i denne sal for at vi skal indføre, fordi det er en nødvendig hensyntagen til inflationen. Det er det, der er komplikationen. Hvis man vil sætte den tankegang, som jo er fælles tankegods fra socialdemokratiets handlingsprogram, de radikales valgoplæg og VK-planen, om i paragraffer, kan det altså ikke blive mindre kompliceret, end det er i dette lovforslag.

Så sagde hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjelm med lidt skiftende betoning noget om det udsalg, der nu blev holdt, og hr. Wilhjelm kom med nogle betragtninger om det radikale venstre, som jeg ikke skal kommentere på anden måde end ved at sige, at vores afstemning om formueforslaget jo altså illustrerer en uenighed om, hvor langt man bør gå i retning af skattemæssige lempelser, især på områder, der ikke direkte knytter an til at styrke investeringslysten.

Men jeg mener ikke, regeringen har holdt et udsalg her, som hr. Rahbæk Møller var inde på. Det er rigtigt, at der er knyttet anseelige bruttoprovenutab til disse forslag, især på lidt længere sigt. Men det er også sådan, som jeg berørte det før, at pengene i et vist omfang vil komme tilbage i kraft af en større aktivitet, og det er endvidere sådan – og det synes jeg nok man skal holde fast ved – at vi har opereret med en række provisoriske lempelser af erhvervsskatte Lovgivningen med investeringsfradrag og forhøjede bygningsafskrivninger i de sidste syv-otte år, og disse provisorier fjernes jo med den lovgivning, der her er tale om, og er formentlig for stedsede ude af skatte Lovgivningen. Således kan man sige, at det kommer helt an på, hvilket sammenligningsgrundlag man vælger, i hvor høj grad dette her belaster skatte Lovgivningen, for havde vi ikke gennemført det, ville vi nok have været nødt til i et vist omfang at tilgodese de samme hensyn ved at forlænge nogle af provisorierne. Men jeg tror, at værdien for erhvervslivet af en lovgivning som denne her er, at det ved, at det, som jeg håber bliver et stort flertal i Folketinget nu laver, er noget, som er permanente ændringer i afskrivningslovgivningen. At vi kommer væk fra provisorietiden på dette område, at vi giver en klar melding om, hvilke principper der for en ubestemt fremtid skal være gældende på afskrivningsområdet, anser jeg for

politisk og også erhvervsøkonomisk overordentlig vigtigt i forbindelse med disse forslag.

Anders Poulsen (V):

Jeg synes, der er grund til at knytte en bemærkning til skatteministerens omtale af, at de ændringsforslag, vi kommer med fra oppositionens side, skulle være præget af for lidt omtanke, ja, endda være uansvarlige, fordi de repræsenterede en værdi på lidt over 1 mia kr. Hvis man skal animere erhvervs virksomheder til nyinvesteringer, er man altså nødt til at anerkende de synspunkter, der ligger bag oppositionens forslag. Jeg vil også sige, at skatteministeren i bemærkningerne til sit lovforslag anvender stort set de samme argumenter, men selve lovteksten harmonerer ikke med disse bemærkninger. Det opfatter jeg som et udtryk for, at ministeren egentlig gerne ville lægge den samme tanke til grund for sine forslag, som vi har i oppositionen, hvor vi siger: vi er nu nødt til at lede erhvervslivet ud af den spændetrøje, det befinder sig i; vi må lempe her. Det kan godt være, at det koster lidt i første omgang, men der er ikke tvivl om, at det kommer mange fold hjem over en længere årrække. Hvis regeringen ikke ønsker at medvirke til at lempe her, er jeg nok nødt til at sige, at de positive betragtninger, jeg kom med i mit første indlæg, alene skulle forstås på den måde, at vi altså nu er kommet et stykke af vejen, for nu har vi fået ministeren til at indse, at det er nødvendigt at ændre hans oprindelige lovforslag sådan, at der også er et afskrivningsmæssigt incitament for erhvervs virksomheder til i den første del af afskrivningsperioden at gå ind i nyinvesteringer.

Men nu kommer vi så til næste fase, for nu skal vi til at se på de mere langtrækkende virkninger af dette. Der er ikke tvivl om, at lovforslaget indeholder positive langtrækkende virkninger. Disse positive langtrækkende virkninger skal dog bedømmes i forhold til de ulemper af langtrækkende betydning, forslaget indeholder, og så er vi igen tilbage ved beskatning af genvundne afskrivninger.

Der ligger i det nuværende forslag en vælden nye byrder over på generationsskiftet, og jeg har egentlig ikke ellers indtryk af, at det er det, ministeren gerne vil i øjeblikket. Vi må have undersøgt meget nøje under den fornyede udvalgsbehandling, om der er mu-